

Honorar for opplysninger i barnevernssaker?

TEKST

Ellen Ekre Engh
Heidi Roald

PUBLISERT 5. desember 2012

Jeg driver privat praksis uten driftsavtale eller refusjonsrett, og har en del saker hvor offentlige instanser ber om opplysninger fra meg som psykolog. Særlig gjelder dette henvendelser fra barnevernet, hvor de ber om opplysninger eller faglige vurderinger i undersøkelsessaker, f.eks. om foreldres omsorgsevne.

Opplysninger til barnevernet gir jeg ofte i form av en rapport eller et brev. Jeg har tidligere ikke tatt betalt for slike oppdrag, men ser nå at dette kan være tidkrevende. Spørsmålet mitt er derfor hvorvidt barnevernet har krav på uttalelser fra meg uten honorar når de legger beslag på min tid? Dette er et viktig spørsmål for meg og flere av mine kollegaer. Dersom vi skal bruke tid på slike uttalelser uten å kunne fakturere, vil vi gå på et stort inntektstap.

Psykolog med privat virksomhet

Psykologer har i utgangspunktet taushetsplikt også overfor barnevernstjenesten, jf. helsepersonelloven § 21, men vilkårene for opplysningsplikt etter barnevernloven § 6-4 eller helsepersonelloven § 33 kan være til stede. Grunnlaget for å gi opplysninger til barnevernet kan også være basert på samtykke fra den opplysningene gjelder, jf. helsepersonelloven §§ 22 og 33. Psykologer kan dermed være pliktige til å avgi nødvendig informasjon til offentlige instanser, som barnevernstjenesten, Helsetilsynet og NAV.

Dersom informasjonen som skal utleveres, ikke krever særlig bearbeidelse fra psykologens side, f.eks. ved at det oversendes relevante utdrag av journalen, skal informasjonen til offentlige instanser avgis vederlagsfritt. Dersom informasjonen eller erklæringen forutsetter bearbeidning eller veiledning fra psykologens side, dvs. ut over rene utdrag av journalen, mener Psykologforeningen at dette arbeidet skal honoreres. Det bør da inngås avtale om honorering, f.eks. med barnevernet i den enkelte kommune.

For leger er det fastslått av Barne- og likestillingsdepartementet at dersom avgivelse av opplysninger til barnevernet krever en bearbeidning fra legens side, skal salærforskriftens generelle timesats legges til grunn. Dette gjelder dersom det ikke er inngått avtale om annen honorering for oppdraget. Psykologforeningen mener at det

samme må gjelde for privatpraktiserende psykologer. Salærsatsen er fra 1. januar 2012 på kr 925 pr. time.

H.R.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 12, 2012, side

TEKST

Ellen Ekre Engh, Spesialrådgivere i Psykologforeningens forhandlingsavdeling

Heidi Roald, Spesialrådgivere i Psykologforeningens forhandlingsavdeling